

פרשת בא תשע"ה

הרב ארי דוד קאהן
Israel Center
<http://arikahn.blogspot.com>

Rabbi Ari Kahn
Adk1010@gmail.com
<http://Rabbiarikahn.com>

1. שמות פרק י, א-יא

(א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה בֹּא אֶל-פְּרַעֲהוּ כִּי-אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת-לְבָבוֹ וְאֶת-לֵב עַבְדֹּיו לִמְעַן שְׁתִּי אֹתָתִי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: (ב) וּלְמַעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנִי בְּנֹךְ וּבְנֵי-בְנֹךְ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת-אֹתֹתַי אֲשֶׁר-שִׁמְתִּי בָם וַיִּדְעֲתֶם כִּי-אֲנִי ה': (ג) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-פְּרַעֲהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה-אָמַר ה' אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם עַד-מַתִּי מֵאַנְתָּ לַעֲנֹת מִפְּנֵי שְׁלַח עִמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: (ד) כִּי אִם-מָאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת-עַמִּי הַנְּנִי מִיָּמִי מִחַר אַרְבַּה בְּגִבְלֶךָ: (ה) וְכִסְהָ אֶת-עֵינַי הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת-הָאָרֶץ וְאָכְלוּ אֶת-יִתְרַת הַפְּלֹטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִן-הַבְּרֶד וְאָכְלוּ אֶת-כָּל-הָעֵץ הַצֵּמַח לָכֶם מִן-הַשָּׂדֶה: (ו) וּמְלֵאוּ בְּתִיבְךָ וּבְתֵיבֵי כָל-עַבְדֶיךָ וּבְתֵיבֵי כָל-מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל-הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהוּ: (ז) וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פְּרַעֲהוּ אֵלָיו עַד-מַתִּי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת-הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת-ה' אֱלֹהֵיהֶם הַטָּרִם תִּדְעוּ כִּי אַבְדָּה מִצְרַיִם: (ח) וַיֹּשֶׁב אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן אֶל-פְּרַעֲהוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לָכוּ עַבְדוּ אֶת-ה' אֱלֹהֵיכֶם מִי וּמִי הַהֹלְכִים: (ט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נִלְךָ בְּבִנְיָנוּ וּבְבִנוֹתָנוּ בְּצִאֲנָנוּ וּבְבִקְרָנוּ נִלְךָ כִּי חִגְה' לָנוּ: (י) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן ה' עִמָּכֶם כְּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת-טַפְכֶם רְאוּ כִּי רַעַה נִגַּד פְּנִיכֶם: (יא) לֹא כֵן לָכוּ-נָא הַגְּבֵרִים וְעַבְדוּ אֶת-ה' כִּי אַתָּה אַתָּם מְבַקְשִׁים וַיִּגְרַשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פְּרַעֲהוּ: פ

2. רש"י שמות פרשת בא פרק י פסוק י

ראו כי רעה נגד פניכם - כתר גומו. ומדרש אגדה שמעתי כוכב אחד יש ששמו רעה. אמר להם פרעה רואה אני באיצטגנינות שלי אותו כוכב עולה לקראתכם במדבר, והוא סימן דם והריגה וכשחטאו ישראל בעגל ובקש הקדוש ברוך הוא להרגם אמר משה בתפלתו (שמות לב: יב) למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם, זו היא שאמר להם ראו כי רעה נגד פניכם, מיד (שם יד) וינחם ה' על הרעה והפך את הדם לדם מילה, שמל יהושע אותם, וזהו שנאמר (יהושע ה ט) היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם, שהיו אומרים לכם דם אנו רואין עליכם במדבר:

3. שמות פרק לב, יב

(יב) לְמַה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעַה הוֹצִיאָם לְהַרְגֹת אֹתָם בְּהָרִים וְלִכְלֹתָם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּי וְהִנַּחֵם עַל-הָרַעַה לַעֲמֹד:

4. שמות פרק י, טו-כא

(טו) וַיִּכַּס אֶת-עֵינָיו כָּל-הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֵת כָּל-פְּרֵי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרֶד וְלֹא-נוֹתֵר כָּל-יֵרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל-אָרֶץ מִצְרַיִם:

(טז) וַיִּמְהַר פְּרָעָה לְקַרְא לְמֹשֶׁה וְלֹאֲהֲרֹן וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי לָהּ אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם: (יז) וְעַתָּה שָׂא נָא חֲטָאתִי אֲךָ הַפְּעֵם וְהַעֲתִירוּ לָהּ אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר מִעֲלֵי רַק אֶת־הַמּוֹת הַזֶּה: (יח) וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרָעָה וַיַּעֲתֵר אֶל־ה': (יט) וַיִּהְפֹּךְ ה' רוּח־יָם חֲזַק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת־הָאֲרָבָה וַיִּתְקַעְהוּ יַמָּה סוּף לֹא נִשְׂאֵר אֲרָבָה אַחַד בְּכָל גְּבוּל מִצְרָיִם: (כ) וַיִּחַזַּק ה' אֶת־לֵב פְּרָעָה וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ (כא) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה נָטָה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁךְ:

5. רמב"ן שמות פרשת בא פרק י פסוק ח

(ח) מי ומי ההולכים - היה פרעה רוצה שילכו ראשיהם זקניהם ושוטריהם, אנשים אשר נקבו בשמות, ומשה ענהו כי גם הבנים והבנות ילכו כי חג ה' לנו, ומצוה על כלנו לחג לפניו, אז חרה לפרעה על הבנים והבנות, ואמר שלא ישלח הטף בשום פנים, כי הם לא יזבחו, אבל ישלח כל הזכרים הגדולים בעבור החג שאמר, וישארו הטף והנשים:

6. אור החיים שמות פרשת בא פרק י פסוק ח

(ח) לכו עבדו וגוי. אמר סתם הדברים ונתחכם להרחיק שלא יעלה על הדעת שישאלו שילכו כולם ולזה דיבר סתם לכו עבדו ואמר מי ומי לא לומר אם כולם אם מהם זה ודאי שלא ילכו אלא בני העבודה כמו שגילה לבסוף לכו הגברים כי אותה אתם מבקשים אלא גם בגברים היה חפץ שלא ילכו כולם:

7. אלשיך על שמות פרשת בא פרק י פסוק ח

עד מתי יהיה זה הכבוד שאמר משה שלח עמי לנו למוקש. שלח כו', לומר, כי בין כך ובין כך תוכרח לשלח ונפול נפול במכות גדולות, ויהיה הכבוד הזה כאבן נגף, שכשול יכשל בו איש, ויפול על הארץ וישבר ואין מרפא. ואם מפני העבדים מצד עצמם, עשה זאת איפה, ושלח את האנשים בלבד, והשאיר טף ונשים ממושכנים תחתם:

ושמא תאמר, אולי לא יתרצו בכך. הנה כוונתם הוא לזכות ולעבוד את אלהיהם ואין דרך נשים בכך, וזהו אומרו ויעבדו את ה'. ואם הוא שתתיירא שכמו שעשו כל האנשים יעשו אחר כך גם כל נשים וטף, וילכו ולא ישוּבו עוד, ותתרוקן הארץ ותפסיד את ישראל מעבוד. הלא גם זה טוב לך, כי הטרים תדע כי אבדה מצרים, ואחרי אבוד מצרים מה בצע בעבדים, כי גם לך גם להם אין לחם ואין מקנה:

והנה עצתם זאת, באמור שלח את האנשים שהוא הזכרים מטעם שהעבודה על ידם, בחר פרעה, באומרו לכו נא הגברים ועבדו כו', ובזה אינו מנגד להם כי אם שלא היחל כהתחלתם כאשר יבא:

8. בית הלוי שמות פרשת בא פרק י פסוק ז

(ז) ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו כו', ויושב כו', ויגרש כו'. ביאור הפסוקים דפרעה לא רצה כלל לשלח, רק עבדיו אמרו לו עד מתי כו' שלח האנשים. פי' לזכרים הגדולים, דאנשים נקראים רק גדולים בלה"ק, ויעבדו את ה', ושוב לא יכול פרעה לסרב והוכרח לעשות רצון עמו, וזהו ויושב את משה, פי' בע"כ של פרעה שלא בטובתו רק ברצון עמו והם שלחו אחרי משה ואהרן, וכשבאו אמר להם פרעה מי ומי ההולכים ומשה השיב לו בנערינו בטפינו, אמר להם לא כן לכו נא הגברים, ובזה עשה רצון עמו. ויגרש אותם ולא עשה כן בשארי המכות לפי שהיה ירא להמתין כי חשב אולי יתרצה משה בהגדולים ויהיה מוכרח לשלחם כרצון עמו, ומש"ה כיון ששמע ממנו שרוצה גם בטף כבר יצא ידי עבדיו וגירשם מפניו. ומצאתי כן בספר תפארת יהונתן:

9. ספר תפארת יהונתן על שמות פרק י פסוק ח

ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את ה' אלקיכם מי ומי ההולכי. הנה אמרו ויושב ע"י שליח נראה שהרצון בזה כי פרעה לא צוה להשיבם רק עבדיו שלחו במצות פרעה וחשב פרעה כי באו מעצמם ולא היה יכול להשיב אמרי עבדיו

ושאלם מי ומי ההולכים כי לכל דבר שבקדושה צריך מנין דבר מיוחד כמו שהיה באמת במדבר טרם אוהל מועד להקריב קרבן היו נמנים במספר צבאם והם אמרו שילכו לזבוח לה' אי"כ צריך מנין ע"כ שאל מי ומי ההולכים והשיב משה שכולם צריכין לילך כי נחשדנו אם בגופי שלטו בנשותיהם לכ"ש וחשבו עלבונינו שהם ממזרים ולכך כולנו נלך שאין השכינה שורה אלא על משפחה מיוחדת:

10. כלי יקר שמות פרשת בא פרק י פסוק ח

(ח) מי ומי ההולכים... ועוד כי חג ה' לנו והרי למעלה אמר בשם ה' (שמות ה א) וַיְחַגְּלוּ לִי בַמִּדְבָּר מִשְׁמַע שִׁיחִיהָ חַג לְה' וְלֹא לָנוּ. וְהַבְדֵּל זֶה יָדוּעַ כִּי חַג לְה' הוּא בְעִבּוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ, וְחַג לָנוּ הוּא בְשִׁמְחַת הָעוֹבְדִים, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (דְּבָרִים טז ח) עֲצַרְתָּ לְה' וְכָתִיב (בַּמִּדְבָּר כט לה) עֲצַרְתָּ תִּהְיֶה לָכֶם, וְחִז"ל אָמְרוּ (פְּסָחִים סח ב) דֶּרֶךְ פֶּשֶׁרָה חֲצִיּוֹ לְה' וְחֲצִיּוֹ לָכֶם, ... וְבִיאֹר לְכָל הַסְּפִיקוֹת הַלְלוּ הוּא, כִּי פָרַעַה לֹא שָׁאֵל אֶת מֹשֶׁה מִי שִׁילַךְ אֵלָּא גֹזֵר אֹמֵר שׁוּדָאֵי לֹא יִלְכוּ כִּי אִם הַזְּכָרִים שְׁדָרְכֶם לְזִבּוּחַ, וְאָמַר לָכֵן עֲבַדוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיכֶם... וְאָפַּק עַל פִּי שֶׁבְכָל הַהוֹלְכִים אֵין הוֹלְכִים לְזִבּוּחַ כִּי אִם מִי שְׁדָרְכֶם לְזִבּוּחַ, מְכַל מְקוֹם אֲנַחְנוּ נִלְךְ מְכַל וְכָל. וְנִתֵּן טַעַם לְדָבָר כִּי חַג ה' לָנוּ, כִּי בִשְׁלֵמָא כָל הַהוֹלְכִים שְׁאִינָן הוֹלְכִים כִּי אִם לְזִבּוּחַ דִּין הוּא שְׁלֹא יִלְכוּ כִּי אִם מִי שְׁדָרְכֶן לְזִבּוּחַ, אֲבָל אֲנַחְנוּ זֹולַת הָעִבּוּדָה דְהֵיִינוּ חַג לְה', יֵשׁ עֲלֵינוּ מִצְוָה אַחֲרַת עוֹד וְהִיא שְׁמַחַת הַחַג, זֶה שְׁאָמַר כִּי חַג ה' לָנוּ, צָרִיךְ לְהִיּוֹת גַּם לָנוּ, וְיָדוּעַ שְׁאִין שְׁמַחַת הָאָדָם שְׁלִימָה כִּי אִם בְּזִמְן שְׁאֲשֵׁתוֹ וּבְנִיּוֹ וְכָל קְנִינֵיו עִמּוֹ, כִּי אֵיךְ יִשִּׁיר אֶת שִׁיר ה' עַל אֲדַמַּת נֹכַר וְאֲשֵׁתוֹ וּבְנֵי וּקְנִינֵי נְתוּנִים בְּעֶרְבוֹן בְּעָדוֹ, וְהַשְּׁרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׁרוּי בְּלֹא שְׁמַחָה. ... כִּי בְנַעֲרֵינוּ וּבְזִקְנֵינוּ נִלְךְ לְעִבּוּד, וּבְנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ יִלְכוּ לְשֵׁם שְׁמַחָה רָצָה לֹמַר שְׁנִשְׁמַח אֲנַחְנוּ עִמָּהֶם לְקִיָּים מִצְוַת ה' עֲלֵינוּ לִיתֵן חֲצִיּוֹ לְה' וְחֲצִיּוֹ לָנוּ וּלְבְנֵינוּ לְשֵׁם שְׁמַחָה:

11. שמות רבה (וילנא) פרשת שמות פרשה א

כח ד"א וירא בסבלותם ראה שאין להם מנוחה הלך ואמר לפרעה מי שיש לו עבד אם אינו נח יום אחד בשבוע הוא מת, ואלו עבדיך אם אין אתה מניח להם יום אחד בשבוע הם מתים, אמר לו לך ועשה להן כמו שתאמר, הלך משה ותקן להם את יום השבת לנח.

12. שמות רבה (וילנא) פרשת שמות פרשה ה:יח

ויצו פרעה ביום ההוא, מלמד על הרשע שלא עכב לעשות עמהן רע, וזו היתה גזירה רביעית, והנוגשים אצים לאמר אלו המצרים, השוטרים, אלו זקני ישראל, לא תוסיפון לתת תבן לעם ואת מתכונת הלבנים, מכאן אתה למד שחשבון היה על כל אחד ואחד כמה לבנים יעשו ביום, ולכך העביד בהן בתחלה בפה רך, כדי שיעשו הלבנים בכל כחם ולראות כל יכולת שלהם ולפי מספר שעשו ביום הראשון גזרו עליהם לעשות כל הימים, כי נרפים הם, אמר רשב"י התחיל מחרק עליהם שיניו ואומר נרפים אתם לשון טינוף הוא, ישתחקו עצמותיו קדושים הם, על כן הם צועקים לאמר וגוי תכבד העבודה על האנשים, מלמד שהיו בידם מגילות שהיו משתעשעין בהם משבת לשבת לומר שהקדוש ב"ה גואלו, לפי שהיו נוחין בשבת, אמר להן פרעה תכבד העבודה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו וגוי, אל יהו משתעשעין ואל יהו נפישין ביום השבת.

13. שמות פרק ג, טז-כב

(טז) לָהּ וְאֶסְפְּתָ אֶת־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פִּקְדוֹתַי אֲתֹכֶם וְאֶת־הָעֲשׂוֹי לָכֶם בְּמִצְרָיִם: (יז) וְאָמַר אֶעֱלֶה אֲתֹכֶם מִצְרָיִם אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִיִּי וְהַיְבוּסִי אֶל־אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: (יח) וְשָׁמַעוּ לְקִלְגָּה וּבָאֲתָ אֵתָהּ וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְאָמַרְתָּם אֵלָיו ה' אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה גִלְכָה־נָא דָרְךָ שְׁלֹשֶׁת

יָמִים בַּמִּדְבָּר וּנְזַבְּחָהּ לַה' אֱלֹהֵינוּ: (יט) וְאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא־יִתֵּן אֶתְכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהִלָּךְ וְלֹא בְּיַד חֲזָקָה: (כ) וְשַׁלַּחְתִּי אֶת־יָדִי וְהִפִּיתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּכֹל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרֵי־כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם: (כא) וְנִתַּתִּי אֶת־חַן הָעַם־הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תִלְכּוּן לֹא תִלְכוּ רִיקָם: (כב) וְשִׂאֵלָה אֲשֶׁה מִשְׁכַּנְתֶּהּ וּמִגֵּרַת בֵּיתָהּ כְּלִי־כֶסֶף וְכָלִי זָהָב וְשִׁמְלֹת וְשִׁמְתֶם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־בְּנֹתֵיכֶם וְנִצַּלְתֶּם אֶת־מִצְרַיִם:

14. שמות פרק ה, א-ה

(א) וְאַחֲרַי בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרַעֲהַ כֹּה־אָמַר ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אֶת־עַמִּי וַיְחַגּוּ לִי בַּמִּדְבָּר: (ב) וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ מִי ה' אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת־ה' וְגַם אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח: (ג) וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרָיִם נִקְרָא עֲלֵינוּ נִלְכָה וְאֵל דְּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וּנְזַבְּחָהּ לַה' אֱלֹהֵינוּ פֶּן־יִפְגְּעֵנוּ בַּדָּבָר אוֹ בַּחֲרֹב: (ד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמֹה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן תִּפְרָעוּ אֶת־הָעָם מִמַּעֲשָׂיו לְכוּ לִסְבֹּלְתֵיכֶם: (ה) וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ הַן־רַבִּים עִתָּה עִם הָאָרֶץ וְהִשְׁבַּתֶם אֹתָם מִסְבֹּלְתָם:

15. שמות פרק ה, כב-כג

(כב) וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל־ה' וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לְמֹה הִרְעַלְתָּה לְעַם הַזֶּה לְמֹה לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי: (כג) וַיִּמָּאֵז בְּאֵתִי אֶל־פְּרַעֲהַ לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לְעַם הַזֶּה וְהִצִּיל לֹא־הִצַּלְתָּ אֶת־עַמֶּךָ: שמות פרק ו, א (א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה עִתָּה תִרְאֶה אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה לְפְרַעֲהַ כִּי בְּיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחֶם וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרָשֶׁם מֵאֶרֶץ: o

16. שמות פרק ו, י-יא

(י) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: (יא) בֹּא דַבֵּר אֶל־פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ:

17. שמות פרק ז, א-ה

(א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה רְאֵה נִתְתִּיךָ אֱלֹהִים לְפְרַעֲהַ וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יִהְיֶה נְבִיאֶךָ: (ב) אַתָּה תְדַבֵּר אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְוֶךָ וְאַהֲרֹן אַחִיךָ יְדַבֵּר אֶל־פְּרַעֲהַ וְשַׁלַּח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ: (ג) וְאֲנִי אֶקְשֶׁה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְהִרְבִּיתִי אֶת־אוֹתוֹתַי וְאֶת־מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: (ד) וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵכֶם פְּרַעֲהַ וְנִתַּתִּי אֶת־יָדִי בְּמִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתַי אֶת־עַמִּי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשַׁפְטִים גְּדֹלִים: (ה) וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי ה' בְּנִתַּתִּי אֶת־יָדִי עַל־מִצְרַיִם וְהוֹצֵאתִי אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם:

18. שמות פרק ח, כ-כח

(כ) וַיַּעַשׂ ה' כִּן וַיִּבֹא עָרֹב כְּבֹד בֵּיתָהּ פְּרַעֲהַ וּבֵית עַבְדָּיו וּבְכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשְׁחַת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הָעָרֹב: (כא) וַיִּקְרָא פְּרַעֲהַ אֶל־מֹשֶׁה וְלֹאֲהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ זַבְּחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בְּאֶרֶץ: (כב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נִכּוֹן לַעֲשׂוֹת כִּן כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַה' אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת־תוֹעֲבַת מִצְרַיִם לַעֲשׂוֹתָם וְלֹא יִסְקְלֵנוּ: (כג) דְּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נִלְךְ בַּמִּדְבָּר וּזְבַחְנוּ לַה' אֱלֹהֵינוּ כְּאֲשֶׁר יֹאמֵר אֱלֹהֵינוּ: (כד) וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֲנִלִּי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק הִרְחַק לֹא־תִרְחִיקוּ לִלְכַת הַעֲתִירוּ בַּעֲדַי: (כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִלִּי יוֹצֵא מֵעַמְּךָ וְהַעֲתַרְתִּי אֶל־ה' וְיִסַּר הָעָרֹב מִפְּרַעֲהַ מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ מִחֲרַר רֶק אֶל־יִסּוֹף פְּרַעֲהַ הַתֵּל לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת־הָעָם לְזַבַּח לַה': (כו) וַיִּצֵּא מֹשֶׁה מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתַר אֶל־ה': (כז) וַיַּעַשׂ ה' כְּדַבַּר מֹשֶׁה וַיִּסַּר הָעָרֹב מִפְּרַעֲהַ מֵעַבְדָּיו וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאַר אֶחָד: (כח) וַיִּכְבַּד פְּרַעֲהַ אֶת־לְבָבוֹ גַם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְלֹא שַׁלַּח אֶת־הָעָם: פ